

Sygn. akt II K 439/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogdan Wałachowski

Protokolant – st.sekr.sąd. Aneta Dybikowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Giżycku - -----

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2018 roku sprawy

A. K.

urodz. (...) w G.

syna E. i M. z d. W.

oskarżonego o to, że:

W dniu 09 października 2017 roku około godziny 09:20 w miejscowości W. gmina M., droga krajowa (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (o zawartości 0,66 mg/l i 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki H. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

1. Oskarżonego **A. K.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia i za to na podstawie art. 178a§1kk w zw. z art. 33§1 i 3kk skazuje go na karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując iż jedna stawka dzienna równa się kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.
2. Na podstawie art. 42§2kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat.
3. Na podstawie art. 43a§2kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,00 (pięć tysięcy) złotych.
4. Na podstawie art. 63§4 kk na poczet środka karnego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od 09.10.2017 roku.
5. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

II K 439/17

UZASADNIENIE

A. K. jest mieszkańcem W. gm. M.. W dniu 09.10.2017r. około godz. 9.30 swoim samochodem terenowym ((...)) marki H. (...) próbował wyjechać ze swojej posesji na drogę krajową (...) (pomiędzy O., a G.) by dostać się na swoje pole.

Oskarżony wjechał na drogę w ogóle nie zwracając uwagi na to, czy po drodze tej jadą jakiegokolwiek inne pojazdy. Wjechał bezpośrednio pod samochód wojskowy marki L. o nr (...) jadący w kierunku G.. Kierujący tym pojazdem M. B. nie zdążył uniknąć zderzenia z pojazdem oskarżonego, udało mu się jedynie w tym celu lekko przyspieszyć i zjechać na prawe pobocze. Mimo tego pojazd oskarżonego uderzył swoim lewym przednim rogiem w tył pojazdu wojskowego. Następnie oba pojazdy się zatrzymały. Nikomu z podróżujących tymi pojazdami nic się nie stało. Na miejsce została wezwana policja, a po jej przybyciu i wykonaniu badań na trzeźwość odnośnie obu kierujących okazało się ostatecznie, że oskarżony A. K. znajduje się w stanie nietrzeźwości (zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu 0,66 mg/l i 0,71 mg/l).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego A. K. k. 86, zeznania świadków

G. B. (1) k. 87, P. B. (1) k. 87, J. Ł. (1) k. 87, k.16, protokół z przebiegu badania na trzeźwość k. 4.

Okoliczności popełnienia przez oskarżonego A. K. zarzucanego mu czynu zdaniem Sądu nie budzą żadnych wątpliwości. Przede wszystkim nie budzą żadnej wątpliwości wyniki badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzone przez funkcjonariuszy policji wobec oskarżonego najpierw na miejscu popełnienia czynu (k.3), a następnie w KPP G. (k. 4). Badania te nie są sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego (k.86), który przyznał się przed Sądem do popełnienia zarzucanego mu czynu i nigdy nie kwestionował wyniku tych badań. Wyjaśnił przed Sądem , że istotnie dwa dni wcześniej miał imieniny i z kolegami wtedy spożywał alkohol i dzień przed zdarzeniem również w postaci piwa i whiskey. Do samochodu wsiadł tylko dlatego, że sąsiad go zaalarmował, że jego bydło na polu wchodzi w szkodę. Dalej podał, że spieszył się z tego powodu i rzeczywiście wymusił pierwszeństwo na pojeździe wojskowym jadącym droga krajową (...). Podał też, że jest rolnikiem, posiada 46 ha ziemi, dodatkowo 60 ha gruntów dzierżawi, prowadzi też produkcję bydła mięsnego. Te wyjaśnienia Sąd w pełni podzielił, ponieważ nie budzą one wątpliwości i jednoznacznie korespondują one z zeznania wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków tj. G. B., P. B. i J. Ł., którzy potwierdzili stan nietrzeźwości oskarżonego, jak również i fakt, że to on był kierowca samochodu (...).

Wskazane wyżej dowody Sąd podzielił w całości, są one w pełni wiarygodne, konsekwentne, składane w sposób pewny i jednoznacznie wskazują, że oskarżony w chwili prowadzenia pojazdu znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Zgromadzone w sprawie dowody i ich analiza wskazuje jednoznacznie, że oskarżony A. K. w dniu 9.10.2017 r. prowadząc na drodze krajowej (...) (wjeżdżając na tę drogę) samochód osobowy w stanie nietrzeźwości dopuścił się przestępstwa z art. 178a§1 kk. Zasadnym więc było przyjęcie, tak jak uczynił to oskarżyciel publiczny w zarzucie sformułowanym wobec oskarżonego, że przedmiotowy czyn oskarżonego wyczerpał znamiona tego przepisu.

Zdaniem Sądu wątpliwości nie budzi jego wina. Oskarżony jest mężczyzną dorosłym, zdrowym fizycznie i nic nie wskazuje na to, żeby cierpiał na chorobę psychiczną oraz upośledzenie umysłowe czy inne zakłócenia czynności psychicznych.

Wymierzając oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu, że stawka dzienna odpowiada kwocie 20 zł Sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości jego czynu o czym świadczą okoliczności podmiotowe i przedmiotowe czynu, a więc motyw i pobudki działania oskarżonego, czas i miejsce popełnienia czynu w szczególności znaczny stopień jego nietrzeźwości oraz znaczne zagrożenie w ruchu drogowym jakie stworzył on konkretnie w dacie czynu. Podkreślić należy, że wjechał na drogę krajową od dużym natężeniu ruchu.

Jak podano wcześniej doprowadził on do kolizji drogowej i tylko szczęśliwy spłot okoliczności sprawił, że nikt z uczestników tej kolizji fizycznie nie ucierpiał. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił jego dotychczasową niekaralność (k. 21), a także brak do tego czasu obciążających zapisów w systemie teleinformatycznym policji (k. 33). Sąd miał na uwadze również sytuację osobistą i majątkową oskarżonego udokumentowaną stosownymi dokumentami złożonymi przez jego obrońcę na rozprawie w dniu 16 stycznia 2018 r. Nie mogły jednak one mieć wpływu na orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres krótszy niż 3 lata - z postulowanym przez jego obrońcę wyłączenia spod tego zakazu pojazdów kategorii T.

Swoim zachowaniem opisanym wyżej oskarżony dowiódł bowiem, że w stanie nietrzeźwości stwarza realne zagrożenie w ruchu drogowym i dlatego też orzeczony środek karny w wymiarze 3 lat (z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od 9.10.2017 roku) ma na celu kompletne wyeliminowanie go z ruchu drogowego jako jego uczestnika. Orzeczona została grzywna wobec oskarżonego w granicach minimalnych, nieprzekraczających jego możliwości majątkowych i zarobkowych. Orzeczono również stosowne świadczenie pieniężne (art. 43a§2 kk), także w minimalnych granicach oraz o kosztach sądowych (art. 627 kpk).